

DIADA DE SANT JORDI 2021

M'agrada molt poder fer aquesta petita història del que representa i d'on ve la celebració de la Diada de Sant Jordi a Catalunya. M'he passat la vida explicant la llegenda a la canalla i no tenia ni idea d'on venia Sant Jordi!

Resulta que tot ve del màrtir Jordi (Jerjes, Al-Jidir) que havia nascut a Lydda, un poble de Palestina i l'emperador Dioclecià l'any 303, el va fer martiritzar i decapitar perquè s'havia negat a perseguir els cristians. Com que el 23 d'abril coincidia amb el del calendari Gregorià, per això a tot el món cristià el celebrem el mateix dia. A Catalunya, al segle VIII ja se'l venerava però no va ser fins a l'any 1456 que va esdevenir el patró oficial. A tots els països on el tenen per patró, expliquen la mateixa llegenda, que va començar a l'Edat Mitjana, fruit dels trobadors, els cavallers i les dones enamorades i es clar, de seguida es va començar a vincular amb regalar roses a les enamorades. A més, antigament a l'abril era quan florien les roses.

Al segle XVII als voltants del Palau de la Generalitat s'hi feia una fira per vendre-les i els nuvis, promesos i parelles joves, anaven allà a la sortida de la missa que feia el bisbe per a les autoritats i podien comprar les flors. A la fira n'hi deien "Fira dels enamorats", d'aquí ve que tal dia com avui, els catalans celebrem el dia dels enamorats malgrat que a finals dels anys 50 del segle passat El Corte Inglés ens va imposar el dels enamorats anglosaxons.

Hi ha una altra llegenda que fa referència a l'època romana i diu que el dia dels enamorats era quan es celebraven les festes romanes de la deessa Flora i s'obsequiava les dones amb roses, quan les festes es van cristianitzar, es va fer coincidir amb la de Sant Jordi.

Antigament, el color de la rosa que es regalava era el vermell, com la sang que va sortir del drac de la llegenda quan el Sant Cavaller el va matar i en va florir un roser.

Des del 1914, amb el Govern de la Mancomunitat, la festa va tornar a revifar amb força i el 1927, amb motiu de la preparació de l'Exposició Internacional de

Barcelona pel 1929, un editor valencià va proposar a la Cambra oficial del llibre i al Gremi d'editors i llibreters de fer una festa per promoure el llibre a Catalunya l'octubre de 1927. L'any 29, en plena Exposició Internacional, es va repetir la fira i va ser un èxit tan rotund que es va decidir canviar la data i fer-la cada any el 23 d'abril que coincidia amb Sant Jordi, a més de commemorar el dia que havien enterrat Cervantes i mes tard s'havia mort Shakespeare i el 1981, també es va morir Josep Plà.

L'any 1995, la Conferència General de la UNESCO va declarar el 23 d'abril, dia Mundial del llibre i del Dret d'Autor. Als catalans ens va anar molt be, se'ns reconeixia mundialment la Diada de Sant Jordi, la festa del llibre i de la rosa!

Des de l'Edat mitjana a Catalunya es festa nacional però no laboral, per això a les escoles, biblioteques, centres culturals, ateneus i teatres, uns dies abans ja es fan actes i concursos literaris, que en diem Jocs Florals i representacions de la Llegenda de Sant Jordi. En alguns pobles i ciutats com Montblanc es va recuperar poc després d'acabada la dictadura. Llavors també s'havien prohibit totes les manifestacions culturals catalanes, la llengua i els llibres sobretot, però com que els catalans som tossuts, poc a poc, d'amagat, a l'exili i clandestinament, vam anar traient el cap i recuperant algunes d'aquestes tradicions i a finals dels anys seixanta, ja s'editaven alguns llibres i es feien Jocs Florals molt discretament.

En l'actualitat ja sabeu el ressò que te la Diada de Sant Jordi que es coneguda arreu del mon, fins i tot al Japó la celebren com nosaltres!

La pandèmia ens ho ha fet canviar tot, però jo crec que no hi ha mal que per be no vingui, mica en mica anirem sortint endavant i potser la festa no serà tan multitudinària, ara serà més tranquil·la, l'allarguem uns dies, la podem gaudir amb calma; segur que la nostra Diada de Sant Jordi, també s'adaptarà a la nova manera de viure.

Que seguim gaudint dels llibres cada dia de l'any i de les roses, sempre que puguem!